

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2163/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Mfv.II.10.133/2023/4. számú ítéletével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Dr. Frank Evelyn ügyvéd által képviselt indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.
- [2] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz a Kúria Mfv.II.10.133/2023/4. sorszámú ítéletével szemben, s kérte az ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [3] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy tényállása szerint az indítványozó – az alapul fekvő eljárásban felperes – az átadó munkáltató alkalmazásában HR asszisztensként, majd HR generalista munkakörben dolgozott. Az átadó munkáltató és a perbeli alperes logisztikai szolgáltatási szerződést kötött egymással három évre, amely alapján az indítványozó az alperes részére különböző logisztikai szolgáltatásokat végzett. Az alperes és az átadó munkáltató együttműködése később olyan módon változott, hogy a logisztikai tevékenységhez kapcsolódó valamennyi költség – így a személyzeti költség is – az alperest terhelte. 2020 januárjában az alperes és az átadó munkáltató arról tájékoztatta a munkavállalókat, hogy az alperes a munkáltató személyében bekövetkezett változásra tekintettel átveszi az átadó munkáltató munkavállalóit. Az átadó munkáltató HR vezetője felajánlotta az indítványozónak, hogy az átadó munkáltató bérszámfejtésén tovább dolgozhat, azonban az indítványozó ezt nem fogadta el, bízva abban, hogy a jogutódlásra tekintettel átveszik. Az alperes a jogutódlással érintett munkavállalókkal megbeszéléseket tartott, majd felhívta őket egy módosított munkaszerződés előzetes aláírására. Az indítványozó ilyen megbeszélésen nem vett részt, és munkaszerződés módosítására nem kapott ajánlatot. Az alperes ezt követően az indítványozó munkaviszonyát

felmondás útján megszüntette. A felmondás indokolása szerint az alperes a humánerőforrás területen zajló átszervezések nyomán a generalista munkakörben lévő munkavállalók számát csökkentette. Az indítványozó a döntés ellen keresetet nyújtott be, mert álláspontja szerint a jogviszonyát jogellenes módon szüntette meg az alperes. Az elsőfokú bíróság az alperest kártérítés és kamata megfizetésére kötelezte. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A Kúria felülvizsgálati eljárásban a másodfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a keresetet elutasította.

- [4] Alkotmányjogi panaszában az indítványozó a Kúria döntését kifogásolta. Álláspontja szerint a Kúria döntése az Alaptörvény XVII. cikk (1) bekezdésében foglalt munkaadók és munkavállalók együttműködésének követelményét sérti. Azzal érvelt, hogy az alperes őt a továbbfoglalkoztatásról tájékoztatta, kommunikációja során erről biztosította, valójában azonban nem állt a szándékában az indítványozó átvétele. Az indítványozó sérelmezte, hogy a Kúria az Alaptörvényben lefektetett együttműködési szabály, s az azt részletező munkajogi rendelkezések megsértését mégsem állapította meg, hanem az indítványozó keresetét elutasította. Ezt az indítványozó egyúttal az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérelmébe ütközőnek tartotta.
- [5] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26-27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29-31. § szerinti feltételeket.
- [6] Alkotmányjogi panaszában az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pont]. Az indítványozó megjelölte továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezését, az Alaptörvény XVII. cikk (1) bekezdését, illetve XXVIII. cikk (1) bekezdését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Indítványának benyújtását indokolta, kifejtve az érintett Alaptörvényben foglalt rendelkezés sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Az indítványozó kifejezett kérelmet fogalmazott meg a támadott bírói döntés megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [7] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára

biztosítva. Az indítványozó a sérelmezett kúriai ítélettel zárult ügyben felperes volt, s a perben a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. A magánszemély kérelmező ekként alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll.

- [8] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben előterjesztett panaszában (a Kúria ítéletét az indítványozó jogi képviselője 2024. február 26-án vette kézhez, az alkotmányjogi panaszt 2024. április 26-án nyújtotta be) a bírósági eljárást befejező, rendes jogorvoslattal nem támadható kúriai ítéletet támadta.
- [9] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {ld. pl. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [10] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a kúriai ítéletet az Alaptörvény XVII. cikk (1) bekezdésébe ütközőnek tartotta, s az Alaptörvény XVII. cikk (1) bekezdésének sérelmére hivatkozással az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való joga sérelmét is állította. Az Alaptörvény XVII. cikk (1) bekezdése alapján: „A munkavállalók és a munkaadók – a munkahelyek biztosítására, a nemzetgazdaság fenntarthatóságára és más közösségi célokra is figyelemmel – együttműködnek egymással.” Az indítványozó a támadott bírói döntés kapcsán azt kifogásolta, hogy a Kúria a munkavállalók és munkaadók együttműködését deklaráló rendelkezés sérelmét nem állapította meg, annak ellenére, hogy megítélése szerint is felróható volt az alperesnek a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvényben (a továbbiakban: Mt.) foglalt konzultációs kötelezettség megsértése.
- [11] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a hatalommegosztás rendszerében a többi állami szervnek a bíróságok jogértelmezését el kell ismernie {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3014/2022. (I. 13.) AB végzés, Indokolás [27]}. A testület gyakorlata következetes abban, hogy „[a]z Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére van jogköre, a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára azonban már nem rendelkezik hatáskörrel” {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}. „Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját

biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [...]” {3137/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [9]}

- [12] Az Alaptörvény XVII. cikk (1) bekezdésére alapított indítványi érvekkel szemben az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben alkotmányjogi panasz terjeszthető elő, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti. Az Alaptörvénynek az indítványozó által felhívott XVII. cikk (1) bekezdése nem Alaptörvényben biztosított jogot rögzít, az indítványozó természetes személy munkavállaló Alaptörvényben biztosított jogait illetően nem tartalmaz közvetlen rendelkezést. Az Alkotmánybíróság utal továbbá arra, hogy a bíróságok jogkörébe tartozó – így nem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó alkotmányossági – kérdésnek tekinti a releváns munkajogi jogszabályok értelmezését, alkalmazását. Tartalma szerint az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panasz valójában a kúriai döntés felülbírálatára irányult tekintetben, hogy ha az alperesnek felróható volt az Mt.-ben foglalt konzultációs kötelezettség megsértése, akkor az miként hat ki a munkaviszony megszüntetésének megítélésére. Az indítványozó erre hivatkozással állította az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való joga sérelmét is.
- [13] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint: „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Erre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XVII. cikk (1) bekezdése, illetve XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelme tekintetében az indítványi kérelem tartalmát illetően arra a megállapításra jutott, hogy az indítványozó valójában nem alkotmányossági problémát tárt fel, hanem az eljáró bíróság jogértelmezését, a bírói jogalkalmazói tevékenység körébe tartozó törvényességi kérdést vitatott. Az alkotmányjogi panaszban foglalt érvek alapján ezért nem állapítható meg, hogy a munkajogi jogviszonnyal kapcsolatos jogvita tárgyában hozott támadott bírói döntéssel kapcsolatban az Abtv. 29. §-ában szereplő feltételek fennállnak.
- [14] Mivel a fent kifejtettek szerint az alkotmányjogi panasz nem tett eleget a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában előírt feltételének, az Alkotmánybíróság azt az Abtv.
- [15] 56. § (1)-(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2024. november 26.

*Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró*

*Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Handó Tünde s. k.,
előadó alkotmánybíró*

*Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró*